

105 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Biggels

Deuze keer een bijdraoge van een mevrouw die al jaere van d'n dijk is. Zô 'n veertig jaer bekant. As gebore Slierechse ken ze onze diealectstuksies goed leze, maor d'r kaainder kanne dat eên êns, omdà-ze al zô lang weg zijn. Onze hartelijke dank voor dut stuksie uit Capelle a/d IJssel.

In 't jaer 1927 ginge we bij Neeltjies, de naaister op Baonhoek, naaies haole. 't Was een jonge weduwwrouw mit twêê dochterties. Ze kon aarg veul van ons verdraoge. We zatte daer bove op zolder mit bekant 30 maaisies 't naaivak te lere. We wazze aagelijk net een stellechie jonge hondjies. Azze we 's aeves weer naer huis gonge, deeje we aaltijd wat raors. Op een keer hadde we weer wat in 't zin. Naest Bouwmanne, de fietsewinkel, sting een rijkelois huis mit een hekke d'r voor. Êên van onze maaide dee dat hekke ope en raopte in een stuk pakpepier een zochie biggels (grind) op, en dee d'r een touwchie om. Vedder weer richting Grôte Kaark. Net een endjie daervoor was 't winkeltjie van Odderjon Vleugel, mit een bakstoepie d'r voor. Odderjon was 'n al wat ouwere man mit niet aals te beste ôge en hij pruimde aaltijd.

Mit aarg veul leve, van een bel die aan een veer aan de deur hong, kwamme we mit z'n aale naer binnene. 't Lekende wel of t'r brand was, zô 'n kebaol was 't. Bij 't binne komme had eên van ons gaauwchies 't paksie mit biggels in d'n etelaozie gelege en 't gerdijntjie dat 'r voor hing weer dicht gedaen. Êên aander had voor êene cent salmejaksies gekocht! De snoepies uit 't kokertie wiere gedêeld en toe ginge aale maaider naer huis mit veul naepret netuurlijk.

De volgende keer datte we bij Neeltjies naaies hadde, ging in êns 't zolderluik ope. De moeder van eên van de maaisies kwam, mit een klaain kaaind op d'r aarm, mit 'r hêd deur 't luik. Ze klom naer bovene en ging op een kist zitte uithijge. Ze zee tege Neeltjies, dat 't toch wel hêel aarg was, dat ze 's oches de pliesie aan de deur gehad had. Dat de maaide van de naaies geen grôt pak mit paerdedrolle bij Vleugle in de etelaozie gelege hadde en dat ze vanaevend op 't pliesiebereau mosse komme, om haalf ze. We zeeje netuurlijk aalemael dat 't paerdevijge wazze, maor biggels en dà-me d'r aandere zelf ok vies van zouwe weze.

't Hielp aamel niks, we mosse toch naer 't pliesiebereau op de ouwe uitbraaiding. Eerst mosse we nog een hêel hortie wachte in een gangchie, toe wiere we gehaold. Pliesie Graefland, die we aaltijd allêen mor bij z'n bijnaom noemde, las ons hêel deftig voor dat 'r een klacht binnegekemme was van A.V., omdà-me... enzôvoort. Toe we zeeje, dat 't echt nie waer was en dat 't biggels wazze, wou die 't nie glôve en zee d'r nog bij, dà-me nou zô oud (13 of 14 jaer!) geworde wazze om zô 'n ouwe man te plaoge.

"Ja meneer", zee d'r eên van ons, "d'n ouwerdom kom met gebreke en vol mè gekke streke!" D'r zou een vedder onderzoek komme en as 't toch waer zou zijn van die paerdevijge, dan zouwe we tò nog een perces-verbaol krijge. 'k Zee nog dà 'k 't zelf gemaakt had en toch wel wist wat 'r in gezete had. We mogge weer weg en hebbe d'r nóit meer wat van gehoord. Voor ons was 't een hêele belevenis!